U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Mrákoty a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **O. K.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje,** se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 12. 2017, č. j. 41 A 74/2016 - 66,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Kroměříž (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 4. 2016, č. j. MeuKM/062205/2015, byl žalobce uznán vinným ze správního deliktu podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v relevantním znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť dne 26. 9. 2015 kolem 15:55 hodin v Kroměříži na ulici Kojetínská, u domu č. p. 1414, ve směru do centra města, řídil motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, červené barvy, RZ: X, a při řízení nerespektoval rychlost jízdy stanovenou pro daný úsek na 50 km/hod., kdy mu byla hlídkou městské policie prostřednictvím silničního radarového rychloměru AD9C naměřena rychlost 90 km/hod., při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/hod., byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 87 km/hod. Nejvyšší dovolenou rychlost tak žalobce překročil nejméně o 37 km/hod. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 3500 Kč.

[2] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný svým rozhodnutím ze dne 22. 8. 2016, č. j. KUZL – 33942/2016, sp. zn. KUSP - 33942/2016/DOP/Mu, zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 6. 12. 2017, č. j. 41 A 74/2016 - 66, podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal dne 22. 1. 2018 advokát Mgr. Jaroslav Topol za žalobce v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost; ke kasační stížnosti připojil nikým nepodepsanou plnou moc, kterou mu měl žalobce dne 30. 10. 2016 udělit.

[5] Po předložení spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že ani v tomto spise není založena řádná plná moc, kterou měl žalobce udělit advokátovi Mgr. Jaroslavu Topolovi. Ve spise krajského soudu se nachází pouze vyhotovení opět nikým nepodepsané plné moci ze dne 30. 10. 2016 (její formuláře), kterou měl žalobce udělit Mgr. Jaroslavu Topolovi (č. l. 4, 25 spisu krajského soudu).

[6] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 3. 2018, č. j. 5 As 18/2018 – 28, žalobce vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a dále, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o tvrzení, z jakých důvodů napadá rozsudek krajského soudu. Nejvyšší správní soud v tomto usnesení upozornil na to, že ve spise dosud není založena řádná plná moc, kterou měl žalobce udělit uvedenému advokátovi, ale pouze formulář plné moci, který není podepsán žalobcem ani Mgr. Jaroslavem Topolem; řádná plná moc přitom nebyla předložena ani při podání kasační stížnosti. Současně Nejvyšší správní soud žalobce poučil, že nebudou-li uvedené nedostatky odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta. Citované usnesení bylo doručeno žalobci do vlastních rukou spolu s napadeným rozsudkem krajského soudu dne 12. 4. 2018 a advokátu Mgr. Jaroslavu Topolovi dne 14. 3. 2018; řádná plná moc však nebyla předložena ve stanovené lhůtě ani později.

[7] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána a elektronicky podepsána pouze advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem, který se označoval jako zástupce žalobce na základě plné moci ze dne 30. 10. 2016, která však nebyla nikým (zejména žalobcem) podepsána, přičemž ani přes výzvu Nejvyššího správního soudu provedenou usnesením ze dne 12. 3. 2018, č. j. 5 As 18/2018 – 28, nebylo toto zastoupení doloženo, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2017, č. j. Vol 65/2017 – 24).

[8] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že si je vědom skutečnosti, že rozšířenému senátu byla podle § 17 odst. 1 s. ř. s. usnesením ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 As 405/2017 - 19, předložena k posouzení otázka: *„Komu je soud ve správním soudnictví povinen adresovat výzvu k odstranění nedostatků podání, jestliže návrh na zahájení řízení podání jménem navrhovatele jiná osoba, aniž by doložila plnou moc, která by ji k tomu opravňovala?“* Důvodem předložení této věci rozšířenému senátu byl šestým senátem zjištěný rozpor v judikatuře Nejvyššího správního soudu, jejíž část vychází z názoru, že správní soud je povinen vyzvat k doplnění chybějící plné moci k podání návrhu jak zmocněnce, tak i zmocnitele, zatímco podle druhého směru postačí vyzvat (údajného) zmocněnce, a pokud ten na výzvu nereaguje, je možno návrh odmítnout (srov. odstavec 6

pokračování

citovaného usnesení šestého senátu). V nyní projednávané věci byl ovšem zvolen procesní postup odpovídající z uvedených dvou rozporných názorů tomu pro zmocněnce a zmocnitele příznivějšímu, tj. k předložení řádné plné moci a odstranění vad kasační stížnosti byl vyzván nejen advokát Mgr. Jaroslav Topol, ale rovněž přímo žalobce. Z uvedeného důvodu tedy Nejvyšší správní soud nepřikročil k přerušení řízení do doby rozhodnutí rozšířeného senátu.

[9] S ohledem na skutečnost, že ve lhůtě stanovené v usnesení ze dne 12. 3. 2018, č. j. 5 As 18/2018 – 28, nebyly ani odstraněny vady kasační stížnosti, lze dodat, že pokud by nebyla kasační stížnost odmítnuta již z výše uvedených důvodů, byla by i tato skutečnost důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť také pro tento nedostatek by nebylo možné v řízení pokračovat.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[11] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední a § 10 odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 uvedeného zákona.

P o u č e n í :
Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 31. května 2018

Mgr. Ondřej Mrákota
předseda senátu